

Ως διοίκηση του παραρτήματος του ΣΙΕΛ στα Εκπαιδευτήρια Λαμπίρη, λάβαμε την Παρασκευή 28/6/2024 γνώση της αιφνιδιαστικής και ανατιολόγητης απόλυσης συναδέλφου από το Γυμνάσιο Λύκειο του σχολείου μας.

Κάθε ανατιολόγητη απόλυση, χωρίς να έχει προηγηθεί οποιαδήποτε συγκεκριμένη υπόδειξη εκ μέρους της διεύθυνσης ή της διοίκησης του σχολείου, είναι προφανές ότι προκαλεί οργή στον κόσμο των ιδιωτικών εκπαιδευτικών. Η συγκεκριμένη, όμως, περίπτωση ξεπερνάει κάθε προηγούμενο, φτάνοντας πλέον (και ξεπερνώντας) το όριο της απάνθρωπης μεταχείρισης ενός εργαζόμενου ή απλά ενός ανθρώπου.

Η απολυθείσα είναι μια νεαρή εκπαιδευτικός με λιγότερο από δύο χρόνια παρουσίας στο σχολείο. Κλήθηκε να αναλάβει τμήματα Γυμνασίου και Λυκείου στο μέσον της περασμένης σχολικής χρονιάς, πράγμα που έκανε με επάρκεια, επαγγελματική και παιδαγωγική, όπως βεβαιώνει η μεγάλη πλειοψηφία των συναδέλφων της. Είναι χαρακτηριστικό ότι μέχρι και τη μέρα της απόλυσης ουδέποτε η διεύθυνση της έκανε κάποιου είδους παρατήρηση, επίπληξη ή έδωσε κάποια οδηγία για να διορθώσει κάποιο δικό της τυχόν λάθος.

Πριν από μόλις τρεις μήνες βίωσε μια πραγματική οικογενειακή τραγωδία, που στην κυριολεξία την τσάκισε ψυχολογικά. Αντί η διεύθυνση του σχολείου να προσπαθήσει, έστω και τυπικά, να παράσχει τη στήριξή της στη συνάδελφο, την αντιμετώπισε με ανατριχιαστική ψυχρότητα, όταν επέστρεψε στην εργασία της. Παρ' όλα αυτά, μαζεύοντας τα κομμάτια της, τις τελευταίες εβδομάδες της σχολικής χρονιάς έδωσε τον καλύτερο εαυτό της. Τελικά, η «στήριξη» της διοίκησης του σχολείου ήλθε. Συγκεκριμένα, την τελευταία μέρα του διδακτικού έτους, την περασμένη Παρασκευή, και κοντά στο μεσημέρι, όταν ήδη οι περισσότεροι είχαμε ανταλλάξει ευχές για τις καλοκαιρινές διακοπές, ήλθε η ειδοποίηση να περάσει από το λογιστήριο για τα περαιτέρω. Εμβρόντητη η συνάδελφος άκουσε από τη λογίστρια ότι έχει καταγγελθεί η σύμβασή της. Κάθε απόλυση, όπως προαναφέρθηκε, είναι δυσάρεστη, εξοργιστική και κατά κανόνα άδικη. Τώρα, όμως, πάμε σε «ανώτερο» επίπεδο. Μιλάμε πλέον για επίδειξη αναισθησίας και κυνισμού. Ο εκπαιδευτικός είναι για τους εργοδότες ένα σκουπίδι από το οποίο μπορούν να απαλλάσσονται, ανακυκλώνοντας εργασία και ανεργία, ανεξάρτητα από τη συγκυρία, τα προσωπικά δράματα ή οτιδήποτε άλλο θα περίμενε κάποιος να λαμβάνεται υπόψη σε μια κοινωνία ανθρώπων.

Αυτή η πραγματικότητα, βέβαια, είναι το αποτέλεσμα του νόμου 4713/2020 (νόμος Κεραμέως) που έδωσε τη δυνατότητα στους εργοδότες να εμφανίζουν χωρίς αναστολές την απόλυτη έλλειψη ενσυναίσθησης, την απόλυτη έλλειψη ανθρωπιάς. Και όλα αυτά σε ένα χώρο που λέγεται ΣΧΟΛΕΙΟ. Σχολείο που προορίζεται να διδάσκει, πάνω απ' όλα, το νοιάξιμο για το συνάνθρωπο.

Συναδέλφισσα, εμείς, ως διοίκηση του σωματείου στο σχολείο, σου δίνουμε την υπόσχεση ότι θα παλέψουμε για να ανακληθεί η απόλυσή σου. Κυρίως, θα παλέψουμε για να δώσουμε ένα μάθημα ανθρωπιάς. Θα παλέψουμε για να παραμείνουμε δάσκαλοι, να παραμείνουμε άνθρωποι, τελικά.

Αθήνα, 3 Ιουλίου 2024

Για τη διοίκηση του παραρτήματος του ΣΙΕΛ στα Εκπαιδευτήρια Λαμπίρη

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Μανώλης Σαβοριανάκης

Βασιλική Καραμανέα